

ئەدەب ځای جۈانیه. . بهختیار

محمەد

گرنگ نیه چه ند کتـبت هیه، گرنگ ئەو هیه چ دە نووسی و چـن دە نووسی (له ـاستیدا له دنیای نووسینیشدا وهـك زـر شتی دیکه، چه ندایه تی و چـنایه تی به یه که وهـ گرنگ). نووسین هزره و شـوازه (شـوازی دهر بـین و گوتن). نووسین واتایه به زمانـکی کاریگهـری ـاست و دروست (ـاست و دروست له ـووی بنهـمای ـزمانه وهـ). ئیستاتیکای نووسین (ئەدەب و شاعر) له شـوازی دهر بـین و گـانـانـه وهـ (گوتن) دایه؛ بهـام له پشت ئیستاتیکادا ههـمیشه ئەوه واتایه، که قسه دهـکا. واتا زمانی هیه؛ زمانی گوتن و زمانی نووسین. ـاستیه که ههـم واتا دهـتوانـ زمان جوان بکا، ههـم زمانیش (شـوازیـش) دهـتوانـ واتا کاریگهـر بکا. ئـمه ناتوانین واتا ببینین، ئەگهـر زمان نهـبینین (واته زمان نهـخوـنینه وهـ). وهـزیفهـی زمان ههـم گهـیاندنه (گهـیاندنی دهـلالت و واتا)، ههـم ئیستاتیکایه (بهـخشینی چـژی جوانی وشه و دهر بـین). ئەم حاـهـتانه وهـزیفهـی ههـموو چـره نووسینـکه و له ههـموو چـره نووسینـکدا بهـرجهـسته دهـبن؛ به تایبه تی له ئەدەب و شاعریدا. هیچ ئەدهـبـك نیه له دهـره وهـی ئیستاتیکادا؛ ئەگهـر ئیستاتیکا له ئەدەب دابمـای، ئەوا ئەدهـبیش له ئەدەب دهـکه وـ.

ئـمه هیچ ئەدەب و هیچ نووسینـك ناخوـنینه وهـ، ئەگهـر چـژمان پـ نهـبهـخشـ (پاشانیش کهـك و سوودی مهـعریفی). ههـندـك جار ئیستاتیکا (چـژی ئیستاتیکی) له ئەدهـبدا به پـشـزهـروه تی سوود و کهـك دهـکه وـ و ئـمه تهـنها بـ چـژ و به پـاـنـهـری چـژ دهـقـکی ئەدهـبی دهـخوـنینه وهـ. لـره وه ههـندـك جار ـهـگهـزی ئیستاتیکا له ئەدهـبدا وهـ پـشـهـگهـزی واتای مهـعریفی دهـکه وـ؛ یان با بـین ئەم ـهـگهـزه له ناو چـژی ـهـگهـزی ئیستاتیکادا خـی دهـشارـته وهـ و خوـنـهـر به ـوونی نایبـینـ و زـر بایهـخی پـ نادا. ـاستیه که له پشت ههـموو وشه یه کی جواندا، خهـیا و فیکرـکی جوانیش هیه. لـره وه واتای جوان، ـحـی ههـموو دهـقیکی جوانه.

بهختیار محمەد